

Původním sídlem Bořivoje I. bylo hradiště Levý Hradec. Postavil zde první křesťanský kostel v Čechách - rotundu sv. Klementa. Druhý kostel, zasvěcený Panně Marii, vystavěl na Pražském hradě, který se poté stal staletým sídlem českých panovníků.

Pohled na horu Říp z mělnického zámku.

Hora Říp a její okolí bylo místem, kde se při svém příchodu do nové vlasti usadili první Slované vedeni praotcem Čechem. Tuto legendu zaznamenal kronikář Kosmas počátkem 12. století. Následnou pověstí o vojvodovi Krokovi byly uvedeny na mýtickou scénu českých dějin i jeho tři dcery Kazi, Teta a Libuše. Za kněžnu si lid zvolil pro moudrost nejmladší Libuši. Ta si za svého muže vybrala Přemysla Oráče a přitom věštila, že "Přemyslovo potomstvo bude vládnout věky věků". Kněžna Libuše měla pravdu. Přemyslovci vládli do roku 1306. Poté na královský trůn usedali členové jiných rodů, ale i ti byli po přeslici potomky 1. zakladatelské dynastie českých panovníků. V hlavní královské linii je tak poslední český král a rakouský císař Karel III. (I.) Habsbursko-Lotrinský přímým potomkem 1. českého knížete Bořivoje I. a jeho choti sv. Ludmily ve 32. generaci. Jde časově o celé tisíciletí, neboť mezi úmrtími svaté Ludmily († 921) a Karla III. († 1922) uplynul 1001 (tisíc a jeden) rok. Přemyslův rod ale pokračoval po přeslici do dnešních dnů nejen v královské linii. Potomky prvního českého knížecího páru, resp. jejich potomka Karla IV., jsou členové i dalších předních šlechtických rodů a dynastií z celé Evropy.

KORUNOVACE KARLA IV.
koruna římská královská : 26.11.1346 (Bonn)
a 25.7.1349 (Čáchy)
koruna královská česká: 2.9.1347 (Praha)
koruna římská císařská: 5.4.1355 (Řím)

Počátky mělnického kostela svatého Petra a Pavla jsou kladeny do období kolem roku 1000. Tedy do doby kněžny Emmy († 1000), choti českého knížete Boleslava II. Kněžna razila stříbrné denáry a na nich se poprvé objevilo jméno města Mělníka "Civitas Melnic"

Pravděpodobné místo narození sv. Ludmily v Mělníce a místo jejího posledního odpočinku na Pražském hradě.

KAREL HABSBUŘSKÝ
*11.1.1961 Starnberg, Bavorsko
potomek sv. Ludmily ve 34. generaci

Bořivoj I. Přemyslovec *c. 852 † c. 888 sv. Ludmila Pšovská *c. 860 † 5.9.921

1. generace
 - Vratislav I. Přemyslovec *888 † 921
 - Boleslav I. Přemyslovec *c. po 909 † 972
 - Boleslav II. Přemyslovec *c. 942 † 999
 - Oldřich I. Přemyslovec *c. 975 † 1034
 - Břetislav I. Přemyslovec *c. 1002 † 1055
 - Vratislav (II.) I. Přemyslovec † 1092
 - Vladislav I. Přemyslovec *po 1066 † 1125
 - Vladislav (II.) I. Přemyslovec † 1174
 - Přemysl I. Otakar Přemysl. *c. 1165 † 1230
 - Václav I. Přemyslovec *1205 † 1253
 - Přemysl II. Otakar Přem. *c.1233 † 1278
 - Václav II. Přemyslovec *1271 † 1305
 - Eliška Přemyslovna *1292 † 1330
 Jan Lucemburský *1296 † 1346
 - Karel IV. Lucemburský *1316 † 1378
 - Zikmund Lucemburský *1368 † 1437
 - Alžběta Lucemburská *1409 † 1442
 Albrecht II. Habsburský *1397 † 1439
 - Alžběta Habsburská *1436 † 1505
 Kazimír IV. Jagellonský *1427 † 1492
 - Vladislav II. Jagellonský *1456 † 1516
 - Anna Jagellonská *1503 † 1547
 Ferdinand I. Habsburský *1503 † 1564
 - Karel II. Štýrský Habsburský *1540 † 1590
 - Ferdinand II. Habsburský *1578 † 1637
 - Ferdinand III. Habsburský *1608 † 1657
 - Leopold I. Habsburský *1640 † 1705
 - Karel VI. (II.) Habsburský *1685 † 1740
 - Maria Terezie Habsburská *1717 † 1780
 František I. Štěpán Lotrinský *1708 † 1765
 - Leopold II. Habsbursko-Lotrinský *1747 † 1792
 - František II. (I.) Habsbursko-Lotrinský *1768 † 1835
 - František Karel Habsbursko-Lotrinský *1802 † 1878
 - Karel Ludvík Habsbursko-Lotrinský *1833 † 1896
 - Otto František Habsbursko-Lotrinský *1865 † 1906
 - Karel I. (III.) Habsbursko-Lotrinský *1887 † 1922
 - Otto Habsburský *1912 † 2011
 - Karel Habsburský *11.1.1961 Starnberg

Kněžna sv. **Ludmila** a její vnuk kníže sv. **Václav I.** jsou hlavními patrony českých zemí. Václav byl 4. český kníže, starší syn 3. českého knížete Vratislava I. a jeho choti Drahomíry. Ta podle legendy stála v pozadí násilné smrti svaté Ludmily. Za násilným úmrtím sv. Václava ve Staré Boleslavi měl podle legendy stál Václavův mladší bratr, 5. český kníže Boleslav I.

Nahoře Bořivojův křest sv. Metodějem na Velehradě. Dole odjezd sv. Ludmily na Tetín. (Velislavova obrazová bible).

Palladium země české je milostný obrázek madony s dítětem v náručí. Je mu připisována zvláštní ochranná moc nad českými zeměmi. Podle jedné z legend dostala kovový obrázek s vyobrazením Panny Marie s Ježíškem v náručí sv. **Ludmila** při svém křtu od sv. Metoděje. Obrázek zdědil vnuk Václav, kterého Ludmila vychovala v mariánské tradici. Nosil ho stále při sobě a měl ho i při své staroboleslavské smrti. Václavovo místo úmrtí se poté na celá staletí stalo cílem poutníků. Přicházejí po cestě, po které bylo 4.3.932 nebo 938 jeho tělo vezeno na Pražský hrad, kde svatý Václav v chrámu sv. Víta odpočívá.

Na této cestě byla v letech 1674-1680 vystavěna Via Sancta (Svatá cesta). Je tvořena 44 výklenkovými kaplemi, které jsou od sebe vzdáleny na délku Karlova mostu. Poutníci po ní dodnes přicházejí k Palladiu uctivanému ve staré Boleslavi v chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Jde o nejstarší poutní mariánskou cestu v Čechách a její prodloužení (v rámci tvořící se poutní a cyklistické cesty **VIA LUDMILA**), do Mělníka a dále, je pro poutníky jistě obohacujícím přínosem. Toto věnné město českých královen (nejstarší) je totiž úzce spjato jak s první českou kněžnou sv. Ludmilou, tak s jejími potomky - vnukem sv. Václavem a v 15. generaci s Karlem IV., který sem dovezl francouzskou vinnou révu.

VIA LUDMILA
Pro sv. Ludmilu je v novodobé historii významný rok 2021, do kterého spadá 1100. výročí její mučednické smrti. Svět opustila 15.9.921 na vdovském sídle Tetíně. Odtud dal její vnuk svatý Václav roku 925 (uváděn je i rok 924 a někde i přesné datum 10. listopadu) převést ostatky kněžny na Pražský hrad. Do dnešní baziliky sv. Jiří, kde poblíž knížecího a královského sídla svých potomků sv. Ludmila odpočívá.